

БАХЧИСАРАЙСЬКА КАЗКА

Написав Administrator

Вівторок, 11 жовтня 2011 11:11 -

Ми у столиці Кримського ханства Бахчисараї, що у перекладі означає сад-палац. Здалеку бачимо фонтани і мінарети - атрибути східної культури. Проходимо крізь браму - й опиняємось посеред райського саду. Здається, казка? Ні, реальність. Таку красу можна побачити лише в справжньому палаці. Мармурова підлога настільки тонко відчуває наші кроки, що відлуння котиться далі всіма кімнатами. Плутанина двориків, покоїв, садових терас - ледь встигаємо за екскурсоводом...

Зараз тут музей татар-ської культури. З численних фонтанів струменить вода, створює атмосферу спокою та прохолоди. А ось і найвідоміший «Фонтан сліз», що увічнив палке кохання хана Гірея до прекрасної князівни Діляри. Коли кохана померла, він наказав створити фонтан неймовірної краси, щоб усі бачили його тугу. Фонтан заграв, і «сльози» потекли стінами палацу. Сам Олександр Сергійович Пушкін був вражений глибиною почуттів чоловіка до жінки, тож з'явилися рядки:

«Фонтан любви, фонтан живой!

Принёс я в дар тебе две розы.

БАХЧИСАРАЙСЬКА КАЗКА

Написав Administrator

Вівторок, 11 жовтня 2011 11:11 -

Люблю немолчный говор твой

И поэтичкие слезы.»

З того часу до фонтану приносять по дві троянди...

Йдемо далі, торкаючись стін, що дихають прохолодною історією. Перед нами двері, такі гарні, розмальовані і пишні...

Одразу ж згадуються кадри із серіалу «Роксолана»! Так-так! Це саме те місце, де знаходився найбільший ханський скарб - його гарем. Розкіш покоїв вражає, хоча, на думку сучасників, - тіснувато! Цікаво, скільки ж тут співіснувало дружин? Чотири? Наявність наложниць екскурсовод затято заперечує, мотивуючи тим, що у Кримському ханстві були більш світські традиції, ніж в інших мусульманських країнах, тому й жінки мали більше прав і навіть не ховали обличчя під паранджою. Не віриться, але хай буде так...

БАХЧИСАРАЙСЬКА КАЗКА

Написав Administrator

Вівторок, 11 жовтня 2011 11:11 -

У садах навколо палацу витає ніжний аромат троянд і східних ароматів. На мить уявляємо себе Шехерізадами. Але кроки все швидше відносять нас до брами.

Останній погляд, трояндовий подих... І казка тоне, як пісня Шехерізади на світанку...

Катерина Демченко, 11-Б клас